

عنوان مقاله:

تأثیر بازخورد ژنریک و غیرژنریک بر انگیزش درونی و یادگیری حرکتی کودکان

محل انتشار:

سومین همایش ملی دستاوردهای ورزش دانش آموزی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

بهنام افشاری - کارشناسی ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه خوارزمی، دبیر تربیت بدنی

فرهاد قدیری - دکتری رفتار حرکتی، استادیار دانشگاه خوارزمی

عباس بهرام - دکتری رفتار حرکتی، استاد دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف تعیین اثر بازخورد ژنریک و غیر ژنریک بر انگیزش درونی و یادگیری حرکتی کودکان انجام گرفت. 30 کودک 10 سال به طور تصادفی به سه گروه بازخورد ژنریک، بازخورد غیر ژنریک و شاهد تقسیم شدند. مرحله اکتساب شامل 40 کوشش در مدت سه روز بود. پس از آخرین جلسه تمرینی، آزمون اکتساب و یک روز بعد از آزمون اکتساب، آزمون یادداری و انتقال اول (افزایش فاصله تا هدف) انجام شد. آزمون یادداری و انتقال دوم پس از یک جمله منفی انجام شد. برای ارزیابی انگیزش درونی از فرم کوتاه پرسشنامه انگیزش درونی دسی و رایان (2008) استفاده شد. نتایج تحلیل واریانس یکطرفه نشان داد بین گروه ها در آزمون اکتساب، یادداری، انتقال اول و یادداری، انتقال دوم تفاوت معناداری وجود دارد. نتایج تحلیل واریانس با اندازه گیریهای مکرر نشان داد انگیزش درونی گروه بازخورد غیر ژنریک به طور معناداری بالاتر از گروه بازخورد ژنریک و شاهد بود. در نتیجه انگیزش درونی و یادگیری حرکتی توسط بازخورد غیر ژنریک در مقایسه با بازخورد ژنریک افزایش مییابد.

کلمات کلیدی:

بازخورد ژنریک، بازخورد غیرژنریک، انگیزش درونی، یادگیری حرکتی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168528>

